

Es arribat el moment de fer remarcar les característiques més impressionants d'aquest període de la Resurrecció. La principal, em sembla, és la summa elegància de la Resurrecció i de les aparicions del Crist.

En llurs narracions els quatre evangelistes no poden ésser més sobris. Ni s'han pres la molestia de posar-se d'acord sobre certs detalls horaris. No obstant, la mica d'història que ens n'han escrit constitueix un poema sense precedents en cap literatura. Si la Resurrecció fos un invent dels evangelistes, la crònica d'una al·lucinació, hi hauria en aquest historial torrents de fantasia, miracles estupands, com una indisimulable venjança apoteósica del Crist triomfant. Es faria constar que aquest Jesús, que el divendres a la tarda era a la creu, exangüe amb el pit atravesat per una llançada li havien bastat 40 hores de sepulcre per a superar el xoc del martiri i de la mort i, com el gra de blat que ha estat colgat a la terra, germina de nou convertint-se en espiga resplendent. Un evangeli fabricat hauria subrrallat totes aquestes coses i de tant brillant que seria no hi creuria ningú.

Es precisament la sobrietat dels evangelistes el que, sense ells adonar-se'n,

subratlla la summa elegància de la Resurrecció i de les aparicions del Crist. Certament aquesta absència de truculències, aquesta distinció presideix tot l' Evangeli. Des de l'Encarnació a l'Ascensió de l'Home-Déu l'estil és invariable.

Tan elegant i sobri de recursos, i no obstant tan majestuosos, són els escenaris --permeti-se'ns el mot -- que Déu Pare i l'Esperit Sant organitzen en honor del Crist, -- recordeu l'Anunciació i el Naixement -- com els escenaris de la Resurrecció i de l'Ascensió que corresponen a ~~l'iniciativa~~ la iniciativa de Jesús. Aquesta unitat d'estil aquesta discreció tan a l'escala humana, aquesta elegància exquisida cap poeta no seria capaç d'inventar-la. Després de la Passió-- episodi d'iniciativa humana i diabòlica-- la Naturalesa, per un voler de Déu saluda la mort del Crist redemptor amb tenebres de núvols i un terratrèmo. simbòlic que només arriba a partir la roca del Calvari, tenebres i commoció prou eloquents perquè Jerusalem es donés compte que el món creat retia a Jesús un testimoni que no havia estat retut a cap més home.